

Sag C-209/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

22. maj 2020

Forelæggende ret:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Det Forenede Kongerige)

Afgørelse af:

22. maj 2020

Appellant:

Renesola UK Ltd

Indstævnt:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

I UPPER TRIBUNAL

[udelades]

(TAX AND CHANCERY CHAMBER)

PRØVELSE AF AFGØRELSE FRA FIRST-TIER TRIBUNAL

(TAX CHAMBER)

[udelades]

MELLEM:

RENESOLA UK LTD (herefter »Renesola«),

appellant,

og

**COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS
(herefter »HMRC«),**

indstævnt,

AFGØRELSE

MED HENVISNING TIL den af appellanten iværksatte appel til prøvelse af afgørelsen afsagt af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (retten i første instans (afdelingen for sager om skatter og afgifter), Det Forenede Kongerige) den 5. november 2018 [**org. s. 1**]

[udelades]

EFTER AT HAVE VURDERET, at det er nødvendigt at afklare to spørgsmål vedrørende gyldigheden og fortolkningen af Den Europæiske Unions (EU's) institutioners retsakter, for at gøre det muligt for Upper Tribunal at træffe afgørelse i sagen, og at det vil være hensigtsmæssigt at anmode Domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse herom

BESLUTTES:

1. De spørgsmål, der er angivet i tillægget vedrørende gyldigheden af Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 1357/2013/EU og fortolkningen af artikel 24 i Rådets forordning nr. 2913/92/EØF, forelægges Den Europæiske Unions Domstol til præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 86, stk. 2, i udtrædelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige og artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
2. Sagen udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse, eller indtil yderligere afgørelse træffes.
3. Denne afgørelse forelægges straks for Domstolen. [**Org. s. 2**]

TILLÆG TIL KENDELSE AFSAGT AF UPPER TRIBUNAL (TAX AND CHANCERY CHAMBER) (APPEL DOMSTOL (AFDELINGEN FOR SAGER OM SKATTER OG AFGIFTER OG VISSE SAGER OM TINGLYSNING))

ANMODNING OM PRÆJUDICIEL AFGØRELSE TIL DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

A. Den forelæggende ret og parter i hovedsagen [udelades]

1. Den forelæggende ret er Upper Tribunal, Tax and Chancery Chamber [udelades] [udelades: den forelæggende rets e-mailadresse]
2. Denne anmodning er indgivet i henhold til artikel 86, stk. 2, i udtrædelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige [EUT 2019, C 384 I, s. 1]. Det skal bemærkes, at denne bestemmelse ligesom bestemmelsen i aftalens artikel 89, stk. 1, ifølge hvilken domme og kendelser afsagt af Domstolen er

bindende i deres helhed for og i Det Forenede Kongerige, er blevet gennemført i Det Forenede Kongeriges lovgivning (section 1A og 7A i European Union (Withdrawal) Act 2018 (lov om udtræden af Den Europæiske Union af 2018) [som ændret ved European Union (Withdrawal Agreement) Act 2020 (lov om aftalen om udtræden af Den Europæiske Union af 2020)], og har således i henhold til Det Forenede Kongeriges ret direkte virkning i Det Forenede Kongerige.

3. De relevante parter i sagen [udelades] er appellanten, Renesola UK Ltd (herefter »Renesola«), og indstævnte, Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (told- og skatteforvaltningen, Det Forenede Kongerige) (herefter »HMRC«). [Udelades] [udelades: oplysninger om retlige repræsentanter].

B. Sagens genstand og relevante faktiske omstændigheder

4. »Solcellemoduler« bygges op af »solceller«, idet sidstnævnte er individuelle enheder, der i sig selv kan producere elektricitet fra sollys. Til sidst indbygges solcellerne i fotovoltaiske systemer (herefter »PV-systemer«), der kan tilsluttes og anvendes i private elsystemer. **[Org. s. 3]**
5. Appelsagen for Upper Tribunal vedrørte de regler, der potentielt finder anvendelse på fastlæggelsen af solmodulernes oprindelse med henblik på toldbehandling. Det var ubestridt, at hovedreglen vedrørende varernes oprindelse på daværende tidspunkt fandtes i artikel 24 (herefter »artikel 24«) i Rådets forordning nr. 2913/92 (herefter »toldkodeksen«), som har følgende ordlyd:

»En vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.«
6. Kommissionen havde på daværende tidspunkt i henhold til toldkodeksens artikel 247 kompetence til at udstede forordninger om varers oprindelse. I Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 1357/2013 (herefter »den anfægtede forordning«) udøvede Kommissionen denne kompetence for så vidt angår solcellemoduler ved at præcisere, at oprindelsen for solcellemodulerne skal bestemmes på grundlag af oprindelsen for de solceller, som de består af.
7. Renesola importerer solcellemoduler til Det Forenede Kongerige afsendt fra Indien. Solcellemodulerne samles i Indien, men indeholder (i det mindste for så vidt angår de omhandlede moduler) solceller, der er fremstillet i Folkerepublikken Kina (herefter »Kina«). Med henvisning til den anfægtede forordning fastslog HMRC¹, at solcellemodulerne havde oprindelse i Kina, og beregnede

¹ – HMRC's afgørelse af 28.12.2016, stadfæstet ved efterfølgende prøvelse. Afgørelsen er en del af de sagsakter, der er forelagt for Domstolen.

antidumpingtolden og udligningstolden i overensstemmelse hermed (idet denne told på daværende tidspunkt skulle betales på solcellemoduler fra Kina eller af kinesisk oprindelse ²). Renesola var imidlertid af den opfattelse, at anvendelse af artikel 24 ville medføre, at solcellemodulerne skulle anses for at have oprindelse i Indien, således at der ikke skulle betales nogen told (idet modulerne havde fået indisk oprindelse og ikke var afsendt fra Kina). **[Org. s. 4]**

8. Renesola anlagde derfor sag ved First-tier Tribunal (ret i første instans, Det Forenede Kongerige, herefter »FTT«) til prøvelse af HMRC's afgørelse, idet Renesola principalt gjorde gældende, at den anfægtede forordning førte til et resultat, der i det mindste sandsynligvis var i strid med bestemmelserne i forordningens artikel 24, og at FTT skulle indbringe sagen for Domstolen for at efterprøve gyldigheden af den anfægtede forordning i forhold til EU-retten. FTT afviste Renesolas appel [ved afgørelse af 5.11.2018, <http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2018/TC06795.html>] og afviste dermed også at indbringe sagen for Domstolen.
9. Ved FTT fremlagde Renesola beviser vedrørende processen for fremstilling af solmoduler og andre relevante oplysninger i form af dokumentation og et vidneudsagn fra Xu Zhongyu ³. [Udelades].
10. FTT konkluderede, at på grundlag af de forelagte beviser kunne fremstillingen af moduler ved hjælp af celler ikke betragtes som en proces, der gav oprindelsesstatus i henhold til artikel 24. Den afviste at forelægge Domstolen spørgsmålet om, hvorvidt den anfægtede forordning var gyldig, til præjudiciel afgørelse.
11. I sin afgørelse [af 4.3.2020, <http://www.bailii.org/uk/cases/UKUT/TCC/2020/60.html>] fastslog Upper Tribunal imidlertid, at FTT havde overset eller misforstået vigtige og ubestridte aspekter af de forelagte beviser. Navnlig hvad angår FTT's konklusion om, at fremstillingen af moduler ved hjælp af celler blot var en ændring af udformningen, fastslog Upper Tribunal, at FTT ikke havde taget højde for de ubestridte beviser, den havde fået forelagt, og som viste, at:

² – Jf. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2.12.2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 1) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013, L 325, s. 66).

³ – Denne dokumentation var vedlagt en skrivelse til HMRC fra Renesolas advokater af 19.5.2017. Xu Zhongyus vidneudsagn blev afgivet den 23.5.2018. Såvel skrivelsen som vidneudsagnet og bilagene hertil findes i de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen.

- a. hvis en enkelt celle udsættes for luft uden nogen form for beskyttelse, kan den nemt oxidere eller ruste eller ødelægges af udefrakommende påvirkninger som vind, hagl eller sne: Derfor skal celler indkapsles i moduler med henblik på at reducere forringelsen af cellerne, og når de indkapsles på denne måde, kan de holde i mere end 25 år ⁴,
  - b. først når de er blevet lamineret, opnår modulerne deres grundlæggende egenskaber, såsom resistens over for ultraviolet stråling, mekanisk stabilitet, oxideringsresistens og korrosionsresistens ⁵, og [org. s. 5]
  - c. fordi solceller er skrøbelige, men skal anvendes i PV-systemer, der eksponeres for vind og vejr, anvender Renesola en teknisk vanskelig fremstillingsproces, hvor cellerne bl.a. vakuumlamineres for at forsegle dem ⁶.
12. Upper Tribunal konkluderede dernæst ⁷, at alle de faktiske omstændigheder viste, at til trods for, at cellerne genererer en elektrisk strøm fra sollys (ca. 0,62 V), opnås de »særlige egenskaber« ved solcellemodul først, når solcellerne indbygges i moduler og underkastes en teknisk vanskelig proces omfattende laminering, indkapsling og vejrbeskyttelse, hvorved de bliver slidstærke og bliver i stand til at producere elektricitet i brugbar form i praksis. Den tog navnlig hensyn til følgende forhold:
- a. Selv om solceller stadig kan producere elektricitet fra sollys uden at have gennemgået denne proces, ville det ikke have været praktisk muligt at anvende cellerne alene udendørs på grund af deres skrøbelighed. Ved at indbygge solceller i moduler og ved at underkaste dem en omfattende proces med laminering, indkapsling og vejrbeskyttelse kan cellerne derimod producere elektricitet i op til 25 år.
  - b. Laminering, indkapsling og vejrbeskyttelse af cellerne er en teknisk vanskelig proces ⁸. Den omfatter lodning i præcisionsmaskiner ved en konstant temperatur. Cellerne vakuumlamineres. Upper Tribunal udledte heraf, at det ikke ville være muligt for en almindelig forbruger alene at bruge solceller i et PV-system (som nødvendigvis er monteret udendørs) til at producere en bæredygtig mængde strøm fra sollys. Solcellerne er simpelthen for skrøbelige til dette formål, og en

⁴ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 28.

⁵ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 30.

⁶ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 32.

⁷ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 44.

⁸ – Den blev beskrevet af Xu Zhonguy, navnlig i punkt 5 og 21-22 i hans vidneforklaring og bilag 1 dertil, og opsummeret af FTT i dens afgørelse, præmis 17 og 19.

almindelig forbruger uden adgang til de avancerede teknikker, der bruges til at indkapsle celler i solmoduler, ville ikke kunne tilvejebringe en tilfredsstillende metode til at beskytte celler, der anvendes uden videre i et PV-system. Upper Tribunal fastslog, at dette antyder, at der er en kvalitativ forskel (dvs. holdbarhed) mellem solcellemoduler og de celler, som de består af. **[Org. s. 6]**

- c. Én enkelt solcelle kan således producere en relativt lille mængde strøm (kun 0,62 V), hvorfor den tydeligvis ikke er egnet til privat elproduktion. Et solcellemodul producerer nemlig ikke i sig selv strøm, idet hele modulets elproduktion genereres af de solceller, der er indbygget i modulet. Det forholder sig ikke desto mindre således, at den mængde strøm, der produceres af et solcellemodul (omkring 40 V) er egnet til privat elproduktion. Dette skyldes naturligvis til dels den omstændighed, at et modul indeholder et stort antal solceller. Upper Tribunal bemærkede imidlertid, at FTT havde anerkendt, at et solcellemodul producerer ca. 3% mere strøm end det samme antal celler forbundet i en serie. Upper Tribunal var imidlertid ikke enig med FTT i, at 3% er et så lille tal, at der bør ses bort fra det. Tværtimod gav det i den foreliggende appelsag endnu en grund til, at et solcellemodul er mere end summen af dets bestanddele.
- d. Upper Tribunal anerkendte, at hverken solceller eller -moduler alene producerer strøm i en form, der kan anvendes i private elsystemer. Solceller producerer jævnstrøm, men private elsystemer kræver vekselstrøm. Der skal bruges en vekselretter til at omdanne jævnstrøm til vekselstrøm, og vekselretteren indgår i et PV-system (snarere end et solcellemodul). Upper Tribunal fandt imidlertid ikke, at denne betragtning svækkede argumentet om, at et solcellemoduls »særlige egenskaber« fortsat er elproduktion ved hjælp af sollys under anvendelse af en konstruktion, der giver solcellerne en solid og nødvendig beskyttelse mod vejr og vind, og den fastslog, at denne konklusion ikke blev svækket af den omstændighed, at et solcellemodul skal sluttes til en vekselretter, for at den elektricitet, der produceres, kan bruges i private elsystemer.
- e. Upper Tribunal bemærkede, at FTT havde konkluderet, at solceller kan anvendes i produkter, der ikke omfatter produktion af elektricitet til brug i elsystemer såsom strålingsmåleapparater og lysfølsomme kontakter. Ifølge FTT talte den omstændighed, at der findes andre anvendelser til sådanne celler, imod, at et solcellemodul opnår sine »særlige egenskaber« på tidspunktet for fremstillingen af de solceller, som det består af. **[Org. s. 7]**
13. Upper Tribunal konkluderede på grundlag af disse betragtninger, at fremstillingen af solcellemoduler ikke blot indebærer en ændring af udformningen, men at solcellemoduler havde egenskaber og en konstruktion, som de individuelle

solceller ikke havde ⁹. Den fandt, at det første tekniske kriterium, som Domstolen opstillede i [dom af 13. december 1989], sag C-26/88, Brother International GmbH ¹⁰, var afgørende og førte til den konklusion, at processen til fremstilling af solcellemoduler gav oprindelsesstatus. Upper Tribunal nåede frem til en klar, men indledende og foreløbig konklusion, hvorefter direkte anvendelse af toldkodeksens artikel 24 indebærer, at det var den fase, hvor modulerne blev fremstillet, der gav oprindelsesstatus ¹¹.

14. Det fulgte heraf, at Upper Tribunal, såfremt den anfægtede forordning ikke var gyldig, ville have fastslået, at de omhandlede moduler havde oprindelse i Indien og ikke Kina, og at den omhandlede told ikke skulle opkræves. Hvis den anfægtede forordning derimod var gyldig, ville oprindelseslandet være Kina (således at den omhandlede told ville skulle opkræves).
15. Upper Tribunal traf ikke afgørelse om det »supplerende kriterium« vedrørende »merværdien« ¹², dvs. om fremstillingen af moduler samlet set i væsentlig grad forøgede slutproduktets handelsværdi af fabrik i forhold til værdien af celler, jf. Brother-dommens præmis 22. Der forelå for FTT ¹³ ubestridte beviser for omkostningerne til fremstilling af modulerne i forhold til omkostningerne til cellerne, ifølge hvilken omkostningerne til cellerne kun udgjorde mellem 22 og 25%, mens omkostningerne til modulerne beløb sig til mellem 33 og 49% af den endelige pris på modulet. Upper Tribunals foreløbige konklusion var imidlertid, at det tekniske kriterium vedrørende fremstillingen af moduler var afgørende ¹⁴.
[Org. s. 8]
16. Upper Tribunal bemærkede, at selv med dens klare konklusion om, at den direkte anvendelse af toldkodeksens artikel 24 indebærer, at modulfremstillingen er den fase, hvor der opnås oprindelsesstatus, således at spørgsmålet om oprindelse i den foreliggende sag i væsentlig grad var forskellig alt efter, om artikel 24 eller den anfægtede forordning fandt anvendelse ¹⁵, var det muligt, at denne forskel i resultatet mellem den direkte anvendelse af artikel 24 og anvendelse af den

⁹ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 49-50.

¹⁰ – EU:C:1989:637

¹¹ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 38 og 51, nr. 1.

¹² – Upper Tribunals afgørelse, præmis 51, nr. 4.

¹³ – Jf. de tal for omkostninger/merværdi, der fremgår af s. 9 i ITRPV af 2014 [International Technology Roadmap for Photovoltaic], der er vedlagt [udelades] skrivelse [fra Renesolas advokater] til HMRC af 19.5.2017.

¹⁴ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 50.

¹⁵ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 51, nr. 1.

anfægtede forordning var begrundet i den skønsmargen, som Kommissionen råder over med henblik på at præcisere de abstrakte begreber i artikel 24 ¹⁶.

C. Sammenfatning af parternes argumentation

17. Renesola har gjort gældende, at Upper Tribunal af de grunde, den har anført, med rette fastslog, at fremstillingsprocessen for modulerne i henhold til toldkodeksens artikel 24 gav oprindelsesstatus. På trods af HMRC's opfattelse, som beskrevet i præmis 25 nedenfor, peger Renesola navnlig på, at Upper Tribunal klart har konkluderet på grundlag af forelagte beviser, at »den øgede »holdbarhed«, som opnås i fremstillingen af moduler, både er mere væsentlig end det, der blev konstateret i Zentrag-dommen ¹⁷, og er kvalitativt anderledes, fordi den gør det muligt for cellerne at udføre deres tilsigtede funktion, nemlig elproduktion ved hjælp af sollys udendørs på en robust og bæredygtig måde«, og at »fremstillingen af solcellemoduler ikke blot udgør en ændring af udformningen, idet solcellemoduler har egenskaber og en konstruktion, som de individuelle solceller ikke havde« ¹⁸. Disse konklusioner var baseret på de detaljerede (og i det væsentlige ubestridte) beviser, som Renesola fremlagde, og som bl.a. er sammenfattet i præmis 40, nr. 1 og 2, i Upper Tribunals afgørelse. Det andet præjudicielle spørgsmål (spørgsmålet om, hvorvidt modulfremstillingen giver oprindelsesstatus, hvis den anfægtede forordning ikke finder anvendelse), skal således [ifølge Renesola] besvares bekræftende.
18. For så vidt angår det første præjudicielle spørgsmål (den anfægtede forordnings gyldighed) kan Kommissionen ikke på grundlag af de af Upper Tribunal konstaterede faktiske omstændigheder fastsætte en anden oprindelsesregel: Kommissionens beføjelse til at præcisere »de abstrakte begreber i [artikel 24] med hensyn til særlige bearbejdnings eller forarbejdnings« ¹⁹ omfatter ikke fastsættelsen af en oprindelsesregel, som er i strid med artikel 24 ²⁰. **[Org. s. 9]**
19. Denne beføjelse gælder endvidere, hvor en sådan præcisering »dels er berettiget af hensyn til retssikkerheden, dels af vanskeligheden ved at definere de mangfoldige økonomiske situationer« ²¹. Ifølge de ubestridte beviser, der var forelagt FTT, skete der imidlertid ikke nogen ændringer i forbindelse med fremstillingen af solcellemoduler, der kunne udgøre »mangfoldige økonomiske situationer«, og HMRC forsøgte ikke at antyde det modsatte.

¹⁶ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 51, nr. 2.

¹⁷ – Sag 93/83, EU:C:1984:78.

¹⁸ – Upper Tribunals afgørelse, præmis 48-49.

¹⁹ – Sag 162/82, Cousin m.fl., EU:C:1983:93, præmis 17.

²⁰ – Sag C-48/98, Söhl & Söhlke, EU:C:1999:548, præmis 36.

²¹ – Cousin-dommen, præmis 17.

20. Endvidere henvises der i femte betragtning til den anfægtede forordning til, at fremstillingen af modulet er en »hovedetape«. Det er imidlertid ubestridt, at fremstillingen af modulet er den »sidste« fase. Det er vanskeligt at se, hvordan Kommissionen (på den ene side) accepterer, at modulfasen er en »hovedetape«, samtidig med at den samtidig (i syvende betragtning) benægter, at der er tale om en »væsentlig« fase. Den åbenbart selvmodsigende og utilfredsstillende karakter af Kommissionens argumentation, som i sig selv er tilstrækkelig til at medføre ophævelse af den anfægtede forordning, fremgår i endnu højere grad af den tyske ordlyd af den anfægtede forordning, hvor Kommissionen i femte betragtning anfører, at modulfremstillingen er en af de »wesentlichen« faser, mens den i syvende betragtning benægter, at modulfremstillingen er en »wesentliche« fase.
21. Af de grunde, der er sammenfattet i det følgende, har HMRC gjort gældende, at Kommissionen har handlet inden for rammerne af sine beføjelser. For så vidt som det andet præjudicielle spørgsmål skal besvares, har HMRC gjort gældende, at samling af moduler af celler ikke er af en sådan art, at det giver oprindelsesstatus, idet denne proces ikke udgør en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning som omhandlet i artikel 24²².
22. Henset til karakteren af modulfremstillingen finder de kriterier, der er fastsat i Brother-dommens præmis 19, anvendelse, hvorefter samleprocessen kun kan anses for egnet til at begrunde oprindelse, når den udgør det væsentlige produktionsstadium, hvorunder formålet med de anvendte enkeltdele konkretiseres, og hvorunder varen bibringes sine særlige egenskaber. Dette er i overensstemmelse med sjette og syvende betragtning til den anfægtede forordning²³. HMRC har ligeledes gjort gældende, at ændringerne i modulerne i givet fald kun består i ændringer af udformningen. **[Org. s. 10]**
23. Hvad angår anvendelsen af kriteriet i Brother-dommen er anvendelsen af de enkeltdele, som et modul består af, elproduktionen ved hjælp af sollys som en del af et PV-system. Modulernes særlige egenskaber består i deres evne (som de opnår ved hjælp af cellerne) til at omdanne sollys til elektricitet. Denne anvendelse konkretiseres, og disse egenskaber findes, i fremstillede celler²⁴. Det er celler, der er i stand til at producere elektricitet fra sollys, og det kan de også,

²² – HMRC har desuden udtrykkeligt forbeholdt sig retten til senere og i givet fald at gøre gældende, at modulfremstillingen i Indien ikke er økonomisk berettiget i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 24, hvilket er en påstand, i forhold til hvilken FTT og Upper Tribunal ikke har konstateret nogen faktiske omstændigheder på dette tidspunkt i sagen.

²³ – Det fremgår af den engelske version af den anfægtede forordning, at femte betragtning blot henviser til »major« etaper [»hovedetaper« i den danske version] og ikke har til formål at bekræfte, at det retlige kriterium for den sidste væsentlige forarbejdning i henhold til artikel 24 opfyldes i fremstillingen af modulet.

²⁴ – Det anerkendes, at dette var i en anden retlig sammenhæng, men HMRC har i denne forbindelse påberåbt sig Rettens argumentation i dom *JingAo Solar m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union*, T-158/14, EU:T:2017:126, præmis 76, 91, 92, 94, 98, 102 og 114.

før de samles i moduler²⁵. Det supplerende kriterium om merværdi finder ikke anvendelse, da oprindelsen bestemmes af disse tekniske kriterier²⁶.

24. Hvad angår det centrale spørgsmål om effekt har Renesola ikke for Upper Tribunal bestridt, at de eneste enkeltdele i et modul, der har den egenskab, at de kan producere elektricitet ved hjælp af sollys, er cellerne deri. Cellerne har denne egenskab, før de samles i moduler. HMRC har gjort gældende, at den eneste væsentlige forskel mellem en enkelt celledes effekt og et moduls effekt skyldes, at et modul er en samling af celler. Den konstaterede forøgelse af effekten på 3% (der, som Renesola påpegede under sagen ved Upper Tribunal, ikke blev opnået gennem udviklingen af solteknologi før efter vedtagelsen af den anfægtede forordning), udgør ikke en væsentlig ændring.
25. HMRC har bestridt, at Renesola har godtgjort, at holdbarhed er en »særlig egenskab« ved moduler eller noget, som kræves for, at brugen af disse moduler »konkretiseres«. Disse egenskaber og denne anvendelse består i elproduktion ved hjælp af sollys, efter at de er blevet indbygget i et PV-system. HMRC har bestridt den omstændighed, at der er givet tilstrækkelige forklaringer eller beviser med hensyn til PV-systemernes funktion, anvendelsen af de moduler, der findes heri, samt arten af og perspektivet for de »brugere«, der indbygger disse moduler i PV-systemer, til at påvise, at kriteriet i Brother-dommen opfyldes ved modul fremstillingen på grundlag af holdbarhed.
26. Domstolen har i øvrigt anerkendt, at Kommissionen råder over en skønsmargen²⁷. HMRC har gjort gældende, at den anfægtede forordning er inden for denne skønsmargen, idet den sikrer retssikkerheden og afhjælper problemerne med mangfoldige økonomiske situationer, der opstår over tid som følge af den teknologiske udvikling (såsom Upper Tribunals konklusioner om den efterfølgende forøgelse af effekten på 3% nævnt ovenfor i præmis 12, litra c), og i præmis 24). [Org. s. 11]

D. De præjudicielle spørgsmål

27. Upper Tribunal har derfor i henhold til udtrædelsesaftalens artikel 86, stk. 2, og artikel 267 TEUF forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

1) Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1357/2013, for så vidt som den har til formål at bestemme oprindelseslandet for solcellemoduler fremstillet af materiale fra flere jurisdiktioner ved at

²⁵ – Skattemyndigheden har ligeledes gjort gældende, at den omstændighed, at en celle kan anvendes i et andet produkt, hvor formålet ikke er elproduktion, såsom strålingsmåleapparater, lysfølsomme kontakter eller automatiske regulatorer, er uden relevans. Det er den funktion, som cellerne har i modulerne, der skal vurderes.

²⁶ – Brother-dommen, præmis 20 og 23.

²⁷ – Cousin-dommen, præmis 17.

bestemme, at det land, hvor solcellerne fremstilles, er oprindelseslandet, i strid med kravet i artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (EF-toldkodeksen) om, at en vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen, og dermed ugyldig?

2) Såfremt forordning nr. 1357/2013 er ugyldig, skal EF-toldkodeksens artikel 24 da fortolkes således, at samling af solcellemoduler på basis af solceller og andre dele udgør en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning?

Den 22. maj 2020

[udelades]

Liste over dokumenter, der er vedhæftet anmodningen om præjudiciel afgørelse:

- 1) Upper Tribunals afgørelse af 4. marts 2020
- 2) FTT's afgørelse
3. HMRC's afgørelse af 28. december 2016
4. Skrivelse fra Renesolas advokater af 19. maj 2017 og bilag til HMRC
5. Xu Zhongyus vidneforklaring af 23. maj 2018, herunder bilag 1

[Org. s. 12]